

Бил Уис

23 минути в ада

Бил и аз отидохме да си легнем през вечерта на 22 ноември и идвахме от дома на приятели, където провеждахме всяка събота молитвено събрание. Нямаше нещо особено около всичко това и отидохме да си легнем към 11.30 часа. Събудих се в 3:23 и знам точния час, защото първото нещо, което направих след като чух писъци идващи от всекидневната бе да погледна дигиталния часовник от лявата ми страна. Часът беше 3:23 сутринта. Отправих се надолу към всекидневната и заварих съпруга си в състояние, в което всеки, който го познава ще разбере, че това не е привично за него, той беше напълно травмиран, държеше с ръцете си слепоочията си и плачеше като викаше: "Моли се за мен, моли се за мен, Господ ме отведе в Ада." Както ви казах това не е изобщо характерно за него, той е консервативен и твърд в убежденията си. В първия момент изпаднах в шок, но веднага се успокоих и получих убеждение, че не трябва да се обръщам към медицинска помощ и започнах да се моля. Благодарение на Господ в молитвата Той премахна ужаса от ума му, но запази събитията цялостни така, че да могат да бъдат споделени и на други хора. След това първото нещо, което поиска беше чаша с вода и след като му донесох той се успокои и ми разказа какво се беше случило. И сега ще го оставя да ви разкаже сам за случилото се.

1:45

Прибрахме се от съботната молитвена вечер, която се състоеше всяка седмица и се отправихме към леглата както всяка една нормална вечер и към 3 часа сутринта, не мога да ви обясня как, но някак си знаех, че е три часа, Бог ме грабна и ме изведе вън от тялото и ме постави в затворническа килия в Ада. Нямах никакво обяснение до прибирането ми отново в тялото (2:08') и така, озовах се в затворническа килия, точно както можете да си представите една килия: каменни стени, метални пръчки на вратата ... и за известно време имаше светлина така, че да мога да видя всичко това, което ви описвам. Едно от първите неща, които почувствах беше топлина, огромна топлина дотолкова, че се учудвах как оставах жив, защото всичко това далеч надминаваше способността на тялото ми да издържи, но в крайна сметка бях все още жив. Беше ужасяваща жега, не знам колко градуса беше, но беше непоносима за човешкото тяло, трябваше да съм мъртъв. Лежах на пода без никаква сила в тялото ми, напълно обезсилен, едва се помръдвах. Погледнах

на горе и видях две същества в килията... Отначало не знаех какви са те, защото приемах всичко така както един невярващ би възприемал нещата около него. Господ беше изтрил от съзнанието ми, че съм християнин. Бог беше блокирал това мое осъзнаване от паметта ми. Господ може да направи каквото си поиска, но ще ви дам три примера от писанията за това: 4 Царе 4:27, Данаил 4:34, Лука 18:34, показващи как Бог може да скрие нещо от ума на някого. Сега нямаме време да минем през всеки един от тези стихове, просто ви ги давам, за да имате база от писанията... така ... това беше скрито от ума ми и ми се разясни на връщане, ще стигнем до там след минута ... а причината това да бъде скрито от съзнанието ми бе поради факта, че ако бях си останал със съзнанието, че съм християнин, тогава бих имал надежда и бих викал към Бог да ме измъкне от тук. Господ искаше да почувствам какво един невярващ би преживял тук - усещане, че няма измъкване, че е изгубен завинаги и не може да излезе оттук. Ето за това то бе скрито от мен, за да преживея всичко това като един невярващ. Не знаех какви бяха тези създания, един християнин би казал – о, това са паднали ангели или демони, но аз не знаех какви са те ... те бяха просто огромни създания. И размера им беше, може да ви прозвучи като развратно преувеличение, но едното същество беше 13 фута голямо (около 4 метра). И отново ще ви дам няколко стиха от писанията: В Битие 6:4 се говори за Божиите синове, които слизаха и се сношаваха с човешките дъщери и повечето тълкуватели свързват тези създания с падналите ангели, така тези паднали ангели спяха с човешките дъщери и те раждаха исполини. И във Второзаконие 3:11 се споменава за великан, чието легло е направено от желязо с дължина 9 лакти, където един лакът е 1.5 фута, което прави 13 фута и половина. И така исполините на земята идват от падналите ангели, които спяха с жените. Така падналите ангели са в ада ... паднали ангели или демони, наричайте ги както искате, макар, че има разлика, но сега това е подробност, която няма да разясняваме, и така тези създания са високи около 13 фута. Сега можете да погледнете на стената, пастора е изобразил дължината 13 фута, за да ви даде идея ... просто гигантска работа. Те изглеждаха като влечуги, покрити с люспи и подутини по цялото тяло. Наистина гротескни и ужасяващи на глед. И ще помоля пастора да прожектира изображение на едно от тези създания.

И докато се подготвям искам да помоля да се изгасят лампите на подиума, залата и на стената, за да се види по-

ясно изображението и разкажи ни междуременно как се появи това изображение, как стигна до нас.

Сега ще видим триминутен видеоклип, Мери(6:36'), която е една жена преминала през ада. И една част от този клип е свидетелство на Кенет Хегин в църквата на Джон Остин, как описва демони, които той е видял. И странно, но този демон на изображението изглежда точно по същия начин като онзи, който аз видях и аз не знам как са нарисували образа му, но той изглежда абсолютно еднакво с онзи, който аз видях. Така този материал идва от свидетелство на Кенет Хегин...

Кажете им какво ми каза, когато видях за първи път този клип, как си извикал ... Той ми каза как се е приближавал и отдръпвал 20-30 пъти до изображението и как е възкликнал, че това е точно копие на демона, който е видял.

Точно така, абсолютно копие, и макар тук да не показват цялото тяло аз го видях в цял ръст ... и не знам как са го направили толкова еднакво и ми се искаше да се обадя на Кенет Хегин, но нали знаете, че не мога, така, че ... както и да е ... това е добро изображение на видяното от мен ... но те са всички различни, с различен размер, форма, малки и ... ще говорим за това, но точно този е огромен и свиреп, и не само, че е голям, но и свиреп и с омраза към теб и силен и се разхожда из килията като разярен бик готов да ме разкъса на парчета. Така ако можете да си представите най-дивото озверено животно, то това е далеч по-чудовищно от представите ви. Така, че размерите и характера взети заедно са смразяващи, аз бях напълно ужасен. Ето главата и е малко трудно да се прецени, но е толкова голяма с огромни зъби и (8:10') около 1 фут. Беше изцяло непропорционално, без никаква симетрия. Едното ухо голямо, другото малко, едната ръка дълга, другата къса, единия крак голям другия малък, деформиран, усукан ... гротескно създание ... и се разкарваше около клетката, като говореше с другия демон в клетката. Другия демон изглеждаше различно от този, имаше щръкнали къси бодли по цялото си тяло и беше по-слабо от това на изображението, което е наистина масивно и мощно и толкова обемно колкото е рисунката на стената и сравнение с него всички други изглеждаха малки ... ще видим повече в три минутния клип...

Добре, запалете светлините, загасете изображението на стената и пригответе видео клипа за по-късно. Благодаря ви. Вонята от това същество беше ужасна. Това е най-голямото зловоние, което можете да си представите. Добавка към това беше и миризмата на сярата идваща от ада. Гореща сярата, от която не може да се диша. Хората, които са ходели на Хаваите, разказват за вулкана и че има едно определено място отвъд, което не може да се премине поради дима, пепелта и сярата, която е токсична и смъртоносна. И по същия начин в ада въздухът е токсичен и би трябвало да умреш, ако го вдишваш. Но ти продължаваш да живееш. Не ти се иска да дишаш, защото чувстваш, че ще умреш на

секундата, но накрая се поддаваш. Няма достатъчно въздух за дишане. И ако ти се иска да вдишаш дълбоко въздух това е невъзможно. Всяка глътка въздух я взимах ето така: ЪЪЪЪЪ. Дишаш оскъдно, така, че всяка секунда трябва да си умрял от липсата на въздух, но продължаваш да живееш. Трябва да понесеш жегата, страха и Псалм 73:18 "Как изведнъж стигат в запустение! Съвършено се довършват от ужаси!" Ти си просто разяден от ужасите. Лежейки на пода безпомощно, напълно обезсилен не можех да помръдна. Дори и да си мислех, че имам сили физически бях обездвижен. И ми се иска да подкрепя това с няколко стиха, това е важно за мен: Исая 24:22 казва: "Те ще бъдат събрани заедно, както събират затворници в тъмница; ще бъдат затворени в тъмница и след дълго време ще бъдат наказани." Тука се говори за затворнически килии. Притчи 7:27 казва "Домът ѝ е пътища към шеол и води надолу към клетките на смъртта." Тук клетки означава килии. А за решетките в Иона 2:6 се казва "Земните лостове ме затвориха завинаги, но пак Ти Господи, Боже мой, си избавил живота ми от рова." Повечето коментатори смятат, че Ион е опитал ада, слязъл е до Шеол, бил е до него. Други казват, че е преминал портите му. В Иона 2:2 се казва: "От вътрешността на Шеол извиках и ти чу гласа ми." Така, че той е един, който е преживял ада. В Йов 17:16 се казва: "При вратите на Шеол ще слезе тя". В Исая 14:9-10 се казва: "Шеол отдолу се раздвижи, заради тебе, за да те посрещне когато дойдеш ... Те всички ще рекат: И ти ли отслабна като нас?" И тази дума за слабост е същата както в Съдии 16:7. Там се говори за Самсон, на който отрязват косите му и загубва силата си и Псалм 88:4 казва: "Считан съм сред онези, които слизат в рова; станах като човек, който няма помощ." И така мога да подкрепя всяко изказване със стих от писанието, което харесвам като практика. Стиховете просто ще следват разказа ми, но ми се иска да събера всички препратки в книга и смятам, че това е важно.

Тези същества хулеха и проклинаха Господ. И аз разбирах какво казваха. Не знам на какъв език говореха, но можех да ги разбирам. Те изразяваха омразата си към Бог и тогава обърнаха тази омраза към мен. Чудех се какво съм им направил, за да ме мразят толкова дълбоко. Тогава голямото същество ме сграбчи и ме засили към стената сякаш съм изключително лек. Почувствах костите ми строшени. В ада ти запазваш тялото си и в Матей 10:28 се казва: "Бойте се от онзи, който може и душата, и тялото да погуби в пъкъл" и аз почувствах как костите ми се строшават и усетих болка, но болката беше някак си притъпена, не я почувствах с цялата и сила. Бог беше отнел по-голямата част от страданието, но в ада се чувства реална болка, това не е нещо алегорично или метафорично. Болката е реална. След като се строшиха костите ми паднах на пода и другото същество с бодлите по тялото, ме хвана изотзад като парцалена кукла и раздра плътта ми. Погледнах се и почувствах болка, но нямаше кръв или вода, но много стихове от писанието казват, че в ада няма нито кръв, нито вода. Тялото ми беше разрушено. (14:30) И тогава се запитах защо не съм мъртъв, какво не е наред. Как

може да не умирам. Аз не умирах, всеки един преживява там. Смрадта може да те убие, не можех да повярвам как вонеше там. Излязох от килията и навън беше тъмно и вярвам, че Господ се отдръпна, защото без него нямаше да мога да видя онова, което ви описах. Като излязох от килията навън беше тъмно като в рог, по-черно от каквато и да е тъмнина, която можете да си представите. Бил съм на места в Аризона където пада голям мрак, но тук беше друго тъмнина изпълнена със зло присъствие и в Изход 10:21 се говори за тъмнина, която може да се почувства. Там може да се почувства тъмнината, в която имаше зло. Страхът също можеше да те убие, но ти продължаваш да живееш. Погледнах надясно и можех да видя съвсем малко поради високо издигащи се пламъци на 16 км. Знаех, че това са 16 км. Не знам как става това, но има неща в ада, които ги знаеш със сигурност. Сетивата ти са по-остри и имаш по-добро разбиране за нещата тук. Даже Ърл (16:04') един от съвременните учители, който написа книгата "Минута след смъртта" казва, че в ада човек има по-изострени сетива и по-добро разбиране. Той е учител и аз не знам как той е узнал това, но потвърждавам, че е истина. Така, че аз знаех, че огньовете са на 16 км и те осветяваха само малка част от небето. Нещата не изглеждаха както на земята. Пропастта, в която беше огъня е с размер от около 2 км. Това е много огън и той би осветил един доста голям периметър тук на земята, до долу в дълбините на земята светлината не пътува. Така, че това, което успях да видя беше една дива, неплодородна и пуста земя без никаква зеленина, просто скалиста безплодна почва. Има много стихове, които подкрепят това. В Исая 59:10 се говори за пусти места и мъртви.

Едно от съществата ме грабна и ме отведе отново в килията и започна да смачква главата ми докато не я сплеска. Как продължавах да живея със сплескана глава не знам, но знаех, че главата ми е сплескана. Отново осъзнавах, че болката е блокирана и притъпена и, че би била по-интензивна. Господ позволяваше да изпитам всичко това, за да обяснявам на хората, че болката е реална.

В килията имаше други две същества. Не ги виждах, понеже беше тъмно, но знаех, че има още две. Всяко от тях хвана краката и ръцете ми и искаше да ги отскубне. Помислих си, че това не мога да го понеса и точно тогава нещо ме грабна и ме изхвърли отвън килията близо до бездната с огъня, която бях видял. За секунда се зарадвах, че мога да съм далеч от килията и имах момент на мир. Разбира се това беше Господ, който ме избави от тях, но тогава не осъзнавах това. Така когато бях до огъня можех да видя всички хора. Имаше хора в този ров, които викаха. Те горяха. Можех да видя фигурите им. Те изглеждаха като скелети. Не можех да видя никаква плът, всички изглеждаха като скелети. Фигурите изглеждаха да са на големи хора. Не видях малки тела, което ме кара да вярвам, че там няма деца. И също виковете бяха виковете на големи хора, защото се различаваха от детски виковете. И виковете бяха толкова оглушителни, толкова силни поради милионите хора там. Чували сте как един човек креши,

можете да си представите един вик на ужас, сега си представете милиони, милиони викове на ужас. Потресавашо е. Те бяха толкова оглушителни, че ми се искаше или да спрат, или да избягам. Погледнах над пропастта и видях как хората се набираха по стените опитвайки да се измъкнат, но не можеха, защото имаше демони, които ги наобикаляха и ги блъскаха обратно. Но така или иначе те нямаха сила да изпъзят, просто правеха последни усилия, за да излязат от там преди да бъдат отблъснати. Не ми се иска да бъда хвърлен в огъня, така или иначе беше горещо. Това ще е най-лошото нещо. Има много стихове за огъня в ада. Някои казват, че описанията са метафорични, че не са истински пламъци, но това не е вярно. Има истински пламъци и огън. Даже смятам, че огъня там е по-силен, от този на земята, понеже в ада нещата са усилены. Ще ви дам няколко писания: Псалм 140:10 казва: "Разпалени въглища нека паднат върху тях; нека бъдат хвърлени в огъня, в дълбоки води." Матей 13:49-50 казва: "Ангелите ще излязат и ще отлъчат нечестивите измежду праведните и ще ги хвърлят в огнената пещ." Псалм 11:6 "Над нечестивите ще излее той като дъжд разпалени въглени, огън и жупел." Наистина има истински огън в ада и в Лука 16, където богаташът казва: "Измъчван съм от огъня" и моли Лазар да натопи пръста си във вода и да разхлади езика му и това не са метафорични пламъци. Водата наистина е кът и той моли за малко вода, за да облекчи жегата. И в Откровение 9:2 се говори за бездната пропаст, която се отваря като от нея се издига дим и слънцето и въздуха потъмняват от този дим. Ако няма истински огън няма да има дим, който да потъмни небето. Така, че огънят е истински. И Спърджън, един от големите лидери в миналото казва, че има истински огън в ада както знаем, че има истински хора в него, огън точно такъв, какъвто е и на земята. Това е в книгата "Адът и огънят" едно достоверно четиво писано от деветима автора.

Огъня гореше тези хора и те викаха, случваше се ужасно нещо. Спомнете си за кулите близнаци. Хората вътре бяха изправени срещу топлината. Те предпочитаха да скочат от високо вместо да останат на температурите от 200 градуса, при които се изгаря за 50 секунди. И вместо да бъдат изпепелени те предпочитаха да скочат. И това би било ужасяващо гледайки височината да избереш да скочиш. Трябва да имаш доста основателни причини, за да направиш този избор. Учените казват, че огнената магма на земята е с температура от 12 000 градуса. Представете си температурата, която трябва да понесете за вечността. Ужасно е.

Нямаш цел. Напълно безполезно празно съществуване, без нищо за правене, абсолютно нищо. И Еклисиаст 9:10 казва: "Няма ни работа, ни замисъл, ни знание, ни мъдрост в гроба" просто едно празно съществуване. И Псалм 88:12 говори за това вечно забвение. Няма покой в ада. Имаш нужда да спиш точно както тук на земята. Представете си две безсънни нощи. Там няма как да стане това. Безсънието там е завинаги. И Откровение 14:11 се казва: "И димът от тяхното мъчение

ще се издига до вечни векове; и онези, които се кланят на звяра и на образа му, не ще имат отдих ни ден, ни нощ." Говори се не само за покой от мъченията, но и за физически покой. В Псалм 127: 2 се казва, че и в сън Господ дава на възлюбения си. Там няма възлюбени. Всеки добър и съвършен дар идва от горе както се казва в Яков 1:17. Така, че разбирате ли, адът е лишен от Господната добрина. Няма как да дишаш, няма въздух, няма слънчева светлина, няма общуване с никого. Вече няма как да си с хора отново. Ти си изолиран от тях, дори и да има и други в тази огнена пропаст те са разделени един от друг. Няма разговори. Никога повече не можеш да се сближиш с някого и да водиш някакъв разговор. Всички тези неща са благословение от Господ. Той ни дава всички тези хубави неща, на които да се радваме, но когато ги отнеме от създанията си, както е в ада, тогава не остава нищо хубаво. Всички тези неща, съня, храната, ароматите, и както казах няма въздух за дишане. И Исаия 42:5 казва, че Господ дава дихание на хората по земята. А тези хора са под земята. И аз знаех, че съм долу в дълбините на земята. И има 49 места в писанията, които посочват местонахождението на ада - долу в дълбините на земята. И по-късно в Съдния ден се казва, че Смъртта и Адът ще бъдат хвърлени в огненото езеро, но това е в Съдния ден. Откровение 20:14 говори за това, но в момента ада е дълбоко в земята. И има много стихове за това, както и Исус е бил слязъл до най-дълбоката част на земята, и адът е разделен от бездна както се говори в Лука 16 глава. Езекил 26:20 говори за това къде е адът, Числа 16:32 казва същото. Мога да ви дам много и други стихове, но аз разбих къде се намирам, на около 6000 км под земята. И някак си знаех, че са 6000 км под земята. Знаем, че диаметърът е 12 000 км, радиусът е около 6000 км, така, че се намирах много близо до центъра на земята. И не мога да кажа как разбих това, но знаех размера на дълбините, точно както, че рова с езерото е широк 2 км, това е много голямо разстояние. Имаше и индивидуални ровове с огън около големия. И хората там бяха в самостоятелно място. Има и други килии в ада, и хората са пръснати из различните килии, огнения ров, из самостоятелните ровове ... има много различни места в ада и има различни нива на мъчение. В нито едно място мъченията не са еднакви. И има много писания за това. В Матей 23:14 се казва: "Затова ще приемете по-голямо осъждане..." съпоставяйки го с по-малкото осъждане. На друго място се казва, че за града ще има по-голямо осъждане, отколкото за Содом и Гомор, съпоставяйки го с по-малкото. Някои слуги, ще бъдат бити повече от други, Евреи 10:29 казва "колко по-тежко наказание ще заслужи онзи..." значи има и по-болезнено наказание. "...Правите го рожба на пъкъл два пъти повече от вас." Има много други стихове доказващи различните нива на мъчения, но нито едно не е добро, всички са тежки и всяко едно ниво, няма приятни кътчета в ада. И когато бях долу си помислих за жена ми. Мислех си, че никога повече няма да я видя. Аз никога няма да изляза от там. Тя никога няма да разбере къде съм, няма да може да ме

намери, аз няма да мога да се измъкна оттам. И тази мисъл за мен беше истинско мъчение. За вечността тя няма да знае къде съм и аз никога няма да отида при нея, и, че тя няма да знае какво се случва с мен. Тези мисли ме ужасяваха. И винаги съм казвал на жена ми, че каквото и да се случи, както и да сме разделени, аз ще отида при нея. Но там не можех да направя това. Така, че другото нещо, което всеки трябва да понесе е раздялата с любимия си човек.

Можех да осъзная факта, че има милиони хора по земята горе, но повечето от тях не осъзнават, че има множество други под тях в ада.

Милионите хора под земята са живеели някога горе и сега са мъчени. Те са живеели на земята по същия начин както мен и теб. Ходели са, вършели са техните работи, радвали са се на семействата си, и сега са изгубени завинаги в ада, без да могат да видят семействата си, нито който и да било друг. За момент си помислих за това, че искам да хапна добра храна, капка вода ... водата беше толкова безценна, просто една капка ми стигаше както и богаташът каза. И само една капка имаше огромна стойност. Наистина оцених стойността ѝ. И аз, и жена ми носим вода навсякъде, където ходим и имам бидони с вода от целия свят... Ако не харесвате водата, трябва да се научите да я обичате, защото когато жена ми ми сипа онази вечер чаша с вода беше като че ли ми даде живот в чаша. Водата представлява живота. За това се говори в Откровение 21 и за мен беше удивително да гледам водата в чашата и да констатирам, че в нея има живот. И в ада няма живот, няма и вода. В Захария 9:11 се казва: "Аз изведох затворниците ти от безводния ров" и има много други стихове, но водата е толкова безценна. Сега трябва да пийна малко.

И както ви казах мислех си за хората навън, но няма абсолютно никакъв начин да се излезе оттам. Можех да разбера концепцията за вечността, тук не можем да проумеем това, защото си мислим за времето като нещо, което има начало и край. Нещо, което има краен момент. Но с духовното ви тяло можете да разберете вечността. Така, че дълбоко осъзнавах, че ще бъда там за вечността и никога няма да изляза от там. И разбирате ли, мъченията са ужасни, но най-тежката част е разбирането, че няма излизане от там. Ти ще страдаш цяла вечност. И преди да преминем към хубавата част със срещата ми с Исус ми се иска да видим този триминутен клип, който сме сглобили за вас. Гледахме различни холивудски филми, за да намерим нещо реалистично доближаващо се до преживяното. Няма нищо лошо, че сме използвали откъси от Холивуд, те са далеч по-кратки от онова, което е в действителност. Ще видите жена, която е преследвана от дух на страх през вечността, не знам как жената има толкова сила да бяга, понеже хората там са обезсилени, но все пак не съм видял всичко в ада. Адът е голямо място и Господ ми показа само част от него. Ще видите също и чудовището, което Кенет Хегин описва в свидетелството си, когато е бил отведен до портите на ада и ще видите хора висящи на кръстове за цялата вечност. Сега ще видите това триминутно клипче и после ще преминем към

хубавата част - срещата с Исус.

АДЪТ - ВИКА НА ПРОКЪЛНАТИТЕ

Може да минава мисъл през вас и да си казвате: "Хайде Бил, това е просто Холивуд." Но това е реално и дори по-лошо. И представете си страха пребивавайки на това място без никаква надежда за излизане, обезсилени, без някой да може да ви спаси, без ангели, които да те защитават.

И има хора, които наистина биха искали да знаят какво казват писанията по този въпрос. Матей 25:41 казва, че адът е направен за дявола и за ангелите му, а не за хората. Исая 14:15, Езекил 28:17, 2 Петрово 2:4, Юда 6, Откровение 12:4-8 говори за демони свалени на земята. Знаем, че демоните и падналите ангели са в ада наречен шеол и на земята. И писанията говорят в Матей 24:51 за "плач и скърцане със зъби." Матей 18:34 казва "предаде ги на мъчителите" и мъчителите, според коментара на Матю Хенри, който е един от най-уважаваните тълкуватели казва: "Дяволите, изпълнителите на Божия гняв ще бъдат и вечните мъчители" и Лука 12:47-48 говори за малко и много бой, и Джон Уесли казва, че веднъж предаден в ръцете на изпълнителите на Божия гняв, ти си предаден завинаги. Псалм 50:22 казва "Разсъдете за това вие, които забравяте Бога, да не би да ви разкъсам, без да се намери, кой да ви избави." И отново Матю Хенри по повод този стих казва: "Тези, които не взимат под внимание Божието слово, със сигурност ще бъдат разкъсани от мъчителите." Така много учители, тълкуватели и изследователи потвърждават, че тези писания се отнасят за това към, което преди малко говорихме.

И добрата новина е, че никой не е сътворен, за да отиде в ада. Това е добрата новина. И това място е предназначено не за хора, а за дявола и неговите ангели. Това е което казва Матей 25:41, така, че това е добрата новина. Амин.

И точно както си стоях до горящия ров, нещо ме грабна и ме издигна нагоре като във тунел, коридор и по краищата на този коридор имаше много демонични създания. Някои бяха малки 60 - 90 см. Други бяха към 1.20м - 1.60м. Други бяха огромни от 2-4 метра. Някои имаха форма на змии, други на паяци. Всичко, което не харесвате: червеи, ларви, всяка гротескна форма беше представена. И те всички имаха знание и омраза към теб. Поради някаква причина те те мразят и искат да те тормозят. И веднъж попаднал в този коридор, те стояха оковани около стените му. Не мога да го обясня, но те стояха оковани. Бях доволен, не можеха да се доберат до мен. Както казах те всички бяха обезформени, изкривени, без никаква телесна симетрия и с гротеска форма, гротеско зло. Ларви, лазещи навсякъде и Исус говори за тези ларви в стиха "където червея не умира и огъня не изгасва." И говори за този вид червей. И интересно, но ако животно умре до пътя и го проядат ларви, тези ларви ще умрат когато тялото се свърши. И не случайно Исус казва "където червеят не умира.", защото тялото никога не се изконсумира. То живее

вечно и червеите го прояждат вечно. И огъня изгаря вечно тялото, но то никога не свършва, както горящия храст със случката с Мойсей. Храстът не изгоря. Ти никога не се свършваш в ада, но червеите продължават да те ядат. Ужасно е. И относно тези създания, мислех си, кой може да ги победи, поне едно от тях. И никой не може да ги бие, погледнете само размера им. И в тях имаше такава омраза и злоба. Те ме мразеха. Те хулеха Господ. В Псалм 106:41 "Предаде ги в ръцете на езичниците; и завладяха ги онези, които ги мразеха." Господ е този, който ги предаде в ръцете на езичниците. И това проклятие е същото като в ада. Попадаш в ръцете на някой, който те мрази. И ти не можеш да направиш нищо относно това. И знаете ли, Господ ни е направил най-висшата форма на създанията си. И ние работим, учим се и в ада ти си подчинен на тази най-низша форма на създанията. И те властват над теб. И колко отблъскващо е това. Тези създания с ниска умствена способност сега те тормозят за вечността. И си мисля колко страшно може да е: не можеш да ядеш, да дишаш, да спиш, изгарян и измъчван си и всичко това трябва да го понесеш за вечността. И изкачвайки се по тунела, започнах да се доближавам до абсолютната тъмнина, понеже се отдалечавах от огъня. И той не осветяваше навсякъде, но беше достатъчен, за да виждам малко от малко. И когато се издигнах в тунела стана тъмно като в рог. Толкова бях уплашен, и изведнъж бяла светлина се появи. Това беше Исус. Той се появи и аз паднах на колене. Не видях лицето му, а само силна светлина и контурите на мъж. Изключително чиста силна бяла светлина. Просто паднах на колене и всичко, което можех да направя е да му се покланям. Не исках да се махам, не исках да се движа, просто бях благодарен. Преди една секунда бях загубен за през вечността и от съзнанието ми беше покрит факта, че съм християнин и, че не съм за ада. И просто преминаването от едната ситуация към другата беше страхотно. Не мога да опиша какво е да си в присъствието Му, толкова е величествено и пленяващо да бъдеш с Исус. Просто паднах на колене и не зная след колко време, не ми се стори дълго, той ме докосна и аз казах: „Исусе” и Той отвърна: „Аз съм”. И аз знаех кой е Той, някои хора ме питаха как знаеше, че не е Дявола. Видях достатъчно дяволи, стига толкова. Присъствието му е толкова завладяващо и не можеш да сбъркаш, че това не е Исус. Той е толкова силен и спокоен и любящ и всичко това наедно и просто паднах на земята като мъртъв, просто чувствах, че умирам и не мога да го обясня, но в Откровение 1:17 Йоан казва: "И когато Го видях, паднах при нозете Му като мъртъв" и точно това се случи с мен, така се почувствах. Той ме докосна и аз се съживих. Тогава много мисли се появиха в ума ми, наистина не ми се искаше да го разпитвам, просто исках да остана благодарещ и отдаден, но много въпроси напираха в ума ми. И той започна да отговаря на въпросите ми. Аз не бях си отворил устата, но той отговори на въпросите ми. И тогава при мисълта ми: "Защо ме изпрати на това ужасно място", Исус каза: "Понеже много хора не

вярват, че адът съществува. Дори някои от хората ми не вярват, че адът е реален." Това изказване ме шокира, но оттогава срещнах много християни, които не вярват в ада. Живеещи в пълно отрицание: или че няма ад, или че той е само за дявола и ангелите му, или че евентуално човек ще бъде избавен от ада. И има много християни, които са новородени, обичат Бога и не вярват в ада. Имаше също една статия във вестник "Дейли таймс" през 2002 със заглавие "Огън в Бринстън" и по време на интервюто никой от пасторите освен Рей Конфърт не е признал съществуването на ада. Всички те заявявали, че ада е малко архаично понятие, никой не вярва на това. Познавали понятието само като отделяне от Бог и това е което знаели за ада. И това е, което повечето хора споделили, можете да видите доказателството във вестника, така, че много църкви не говорят за ада и много не го вярват. И това е, което Исус каза: „Има много хора, които не вярват в ада, отиди и им разкажи. И не е волята ми нито един да отиде там, никой не искам да загине, отиди и им кажи." И просто казах "слушам и изпълнявам", без да разпитвам допълнително, разбирате ли така е когато си в присъствието му. После други неща изплуваха в съзнанието ми и Го попитах: "Господи как е възможно тези демони да ме мразят толкова?" А Той ми отвърна: "Защото си направен по мой образ. И те мразят Мен." И в Йоан 15:18 се казва: "Знайте, че Света Мене е намразил преди вас." Така, че те изпитват омраза към цялото човечество. Те ни мразят. Те мразят и Бог, но понеже не могат да Му направят нищо те нараняват творенията му. И това е желанието на демоните, да ни нараняват и да ни измъчват.

Тогаваш си помислих, Господи защо избра мен, дори не биваше да си задавам този въпрос, понеже беше малко арогантен, защото когато един Генерал с пет звезден пагон дойде при теб, а ти си войник и ти каже: "Войнико, отивай там", ти не му казваш: "Защо избра мен." Не, ти просто отиваш и се подчиняваш на заповедта. Но аз си помислих това и той не ми отговори. Всъщност не ми даде никакво обяснение, защо ме е избрал. Не мога да си представя, защо се е спрял на мен. Не съм нито Били Грейъм, нито Майка Тереза, не съм нито известен, нито много влиятелен така да се каже и ... не харесвам лятото. Жегата ме мори. Обичам реда и чистотата и съм краен що се отнася до тези неща, а ада е антиподът: мръсен, отблъскващ, вонящ, ужасен. И всички мразят тези неща, но аз съм малко краен в това отношение. Както и да е не ми беше отговорено на въпроса. Само Исус знае. Каза ми: "Предай на всички, че идвам скоро." И отново повтори: "Предай им, че идвам много скоро. Отиди и им кажи, че не искам никой да отиде на това място." Тогаваш го попитах: "Господи защо нямах осъзнаването за теб на това място?" "Защото, ако ме познаваше щеше да имаш надежда, а аз исках да изпиташ същото както хората там: безнадеждно изгубени за цяла вечност." И това е най-важното нещо, което трябваше да се изпита, защото мъченията са ужасни, но не можете да си представите, какво е да си в безнадеждна ситуация. Дори хората в концентрационните лагери имат

надежда, че ще умрат и ще се избавят, но там не можеш да умреш. Няма измъкване, никога. Така, че опитайте се да си представите за момент, какъв ужас е да си там за вечността, това е отвъд способностите ви да схванете това. За това се чувствам затруднен да ви обясня колко ужасно е там. За това ми беше отнето осъзнаването, че съм християнин. И понеже това видение не беше обичайно аз ви цитирах от Езекил, Йоан, но не искам да бъда сравняван с тези автори. Не съм изобщо от техния ранг, просто ми се искаше да ви дам писания в потвърждение, че тези неща могат да се случат. Тогава Господ ме издигна над земята. Все още бяхме в тунела, беше като някакво завихряне. Издигнати на тази височина можехме да видим земята като кълбо. Бяхме в космоса. И знам, че може пак да ви прозвучи малко чалнато, ама повечето неща звучат налудничаво, но не са. Бяха истина. И бидейки в космоса, просто е феноменално да видиш как света се крепи на нищото. Иов 26:7 казва: "Окачва земята на нищо." Светят виси във въздуха. Нищо не го държи. И е удивително да видиш всичко това. И много астронавти са се спасявали при вида на всичко това, защото е невероятно да виждаш всички тези небесни тела как се въртят толкова прецизно. И Господ ми позволи за момент да изпитам силата му, да почувствам част от силата му. И просто изпитах частица от контрола, който Той упражняваше над всичко това. Видях този необятен простор, всички планети и Той е в контрол на всичко това, те бяха милиарди... И всяка си има име. И Той знае всичко каквото се случва където и да било. Просто умът ти блокира виждайки силата, с която Той контролира всичко, гледайки как всичко се върти толкова перфектно, водата, която не залива сушата, и гледайки океана си мислиш: "Кое го задържа, за да не прелее?" Но Господ задържа водата на мястото ѝ. И разбрах, че Той знае всяка мисъл у човека. Всяка птичка, която пада на земята, знае всеки косъм на главата ти. И всичко това започна да нахлува в главата ми. И невероятно е да осъзнаваш факта, че Той е в контрол на всичко това. Няма нищо, което да му убягва. И понякога си мислим, защо Господ не чува молитвата ми, защо я пропуска. Той не пропуска нищо. Той е в пълен контрол над всичко. И тогава ми позволи да усетя част от любовта му. Спомняйки си колко силни ми изглеждаха демоните и сега прекарвайки в присъствието на Исус, поглеждах назад и те бяха като мравки. И не мога да обясня дали наистина станяха толкова малки или се снишаваха пред Исус, но те изглеждаха като нищожества. И тогава казах: "Господи погледни ги, те бяха толкова големи и аз се страхувах от тях, а сега са нищожни." И Той ми отвърна: "О, просто трябва да ги изгониш в Моето Име." И тогава си казах: "Е, слава на Бога." И се чудех как тези неща са ме тормозили и си казах: „Разкарай ги, Господи, разкарай ги..." Искаше ми се да ги разкъсам. И въпреки силата и властта, която е дадена на демоните не трябва да ни плаши, когато познаваме Исус, но без Исус ти си нищо за тях. И когато бяхме в този тунел, Исус ме накара да погледна назад и виждах как хора падат един след друг, един след друг

... точно към дъното от където идвах. И тогава казах: "О, Господи, виж тези хора, които отиват там, от където току що се връщам. И Той ми позволи отново да усетя част от сърцето му, любовта му, която има към нас. И го болеше гледайки как тези хора отиват към ада. И не можех да понеса болката, която Той изпитваше. И тогава Го помолих: "Моля те спри, спри Исусе", не можех да понеса болката, която Той изпитваше. И Той стенеше за всеки човек, който отиваше надолу. Той не иска никой да отиде в ада. Както ви казах, ада не е направен за нито един от тях, а за дявола и неговите ангели. Но на човек му е даден избор. Той трябва да го направи през този живот. Твърде късно е дори секунда след смъртта му. Така, че Той ми позволи да изпитам любовта, която има и въпреки че го помолих да спре, изживяването беше много величествено, да изпиташ любовта му. За това бях паднал до нозете му. И за момент се замислих: "Човече, какво ли щеше да е ако не беше умрял на кръста?" Тогава всички трябваше да сме долу, но поради жертвата му, не трябва да отиваме в ада. Бях толкова благодарен и признателен за това, което е направил за нас. АМИН.

И ми се искаше да остана още малко да погледам от високо. Беше толкова величествено. И вярвам, че Господ ми позволи да видя това, защото като дете исках да видя земята от космоса. Исках да стана астронавт и вярвам, че Бог е запомнил тази моя мисъл, която беше копнежът на сърцето ми. И макар и дребно нещо Той го изпълни. АМИН.

Така можах да видя земята от космоса, И Той си спомняше това. Впечатляващо е, защото пише, че ни дава според желанието на сърцето ни. И ако Той си спомня такова дребно нещо, колко по-важни са големите неща... и така просто беше величествено да погледнеш Земята от космоса. Бях толкова развълнуван да видя това. И когато се връщах на земята въздуха се удряше в лицето ми и по пътя ми към дома в Калифорния успях да си помисля, преминавайки през атмосферата... мислех си за тази бариера, за която астронавтите говорят, когато преминават през нея. Трябва да си под правилния ъгъл иначе изгаряш. И преминавайки през тази преграда си помислих: "Човече, Той няма никакъв проблем, за да прекоси преградата." Нещо, което не бих направил сега, малко глуповато звучи. И това ви го разказвам, за да видите, за какво си мислех, умът си остава същия и ти си си същия.

И като се прибрах у дома в Калифорния, видях тялото си проснато на пода. И Господ ми припомни стиха от Яков 4:14, където се казва, че живота е пара. И изведнъж успях да видя живота като пара. Всъщност видях как пара се издига. Тогава си казах това е животът ни, отива си толкова мигновено. И това ме удиви като видях, че тази пара има стойност за вечността. И ние си мислим това е всичко, онова, което желаем... но това е нищо в сравнение с вечността. И това което вършим сега има стойност за вечността. Така че, каквато и жертва да правиш сега, тя има стойност за вечността. И в това се заключава всичко, да угодим на Господа. Трудно е да се обясни това... но виждайки живота си

като дим си казваш, трябваше да направя онова, което Господ ми казваше да направя. Ние нямаме много време. Така или иначе живота е кратък, но е миг в сравнение с вечността. Тогава дойдох до тялото си. Не исках да оставям Исус да си върви. Виках, моля те не си отивай, но знаех, че Той трябва да тръгва. Тогава аз влязох в тялото си през носа или през устата, не помня кое от двете, но се намерих в тялото си. И когато Бог ме остави, мъченията от ада нахлуха в главата ми. Не можеш да живееш с мъченията... може да имаш спомени, но не и мъчителни. И веднага осъзнах, че тялото ми умира. Знаех, че ще умра, защото мъките биха убили тялото ми. И чувствайки, че тялото ми загива аз извиках. Не знаех къде се намирам, какво се случва, дали съм се върнал, загубих всякаква представа. И тогава жена ми започна да се моли за 20 мин, и тогава започнах да си спомням, че съм се върнал от ада и съм на земята. И бях благодарен, че съм тук, но бях още травмиран и се молах Господ да премахне тези ужаси от ума ми и след като жена ми се помоли Господ изчисти това за един миг. И ужасът напусна. И тялото ми се освободи, защото ви казах, че не може да живееш с толкова страх и страдание у себе си. Така, че Господ остави спомените ми, но премахна мъките. И от този момент се успокоих. Все още ми трябваше около година да се възстановя от това преживяване, въпреки, че Господ премахна товара. Чувствах се толкова объркан, защото знам, че словото говори за ада, ние вярваме в ада, но когато си бил там и споделяш на някого за това и той ти каже: "Аз не вярвам в Исус, не вярвам на Библията." Идва ти да го удушиш. Ще ти се да го шамаросаш и да му кажеш: „Събуди се... това място е реално и ти ще отидеш там, ако не се събудиш.“ И за една година бях раздвоен. И Мери ми каза, че ще е така, няма да можеш да говориш за това със всеки... На мен ми се искаше да споделя с всичко, което мърда. И това е добро нещо, но трябва да го обуздаеш някак си. Най-важното е да правиш онова, което Господ ти е казал да правиш. На всеки е дадено да върши нещо, всеки има задание. На мен Господ ми заръча да споделям видяното, защото желанието му е никой да не отиде на това място, нито един, който е в тази зала. Но това е твой избор. И ще ви разкажа само две истории измежду многото, които потвърждават преживяното от мен... И първата е когато отидохме в една руска църква в Сакраменто. Споделих им видяното и там имаше около 5000 човека, имаше и преводач от руски и на края един старец се втурна напред, размахваше бастун над него и викаше: "Това е мъжът, за който ви говорих." Не знаех за какво иде реч, но той беше най-възрастния в тази църква. И всички се надигнаха и започнаха да пляскаят с ръце. След това го попитах, за какво говори и той ми разказа. Той е руски евреин и през втората световна война е бил изпратен в концентрационен лагер в Аушвиц. Той не е бил християнин, бил е евреин. Отива в ада и след това бива възкресен и написва книга за преживяванията му в ада. И каза, че се е молил: „Господи, нека някой един ден да дойде и да потвърди това, което видях. Който и да е, някой ден.“ И този някой бях аз. И от 1944, 60 години по-късно той получава потвърждение

на молитвите си. И за мен беше много смиряващо да бъде отговор на молитвите на този човек. И си казах, Господи, това е невероятно.

Но най-важното е хора да се спасяват. Знаем за един пастор, който изпратил моята книга и аудио запис на свидетелството ми на една възрастна дама и тази жена не знаела какво точно е това пуснала записа. В същия момент сина ѝ, на около 30 г. влязъл в стаята, току що са го били пуснали от затвора, след 20 г. пребиваване. Бил се забъркал с дрога и никога не бил чувал нищо за Библията. Той седнал и започнал да слуша записа. На края на записа, паднал на колене и поискал да бъде спасен, поканил Господ да бъде Бога на живота му. Напълно разтърсен, 6 часа по-късно той починал в съня си. Искан е да отиде на църква следващата сутрин и да свидетелства, за спасението си и че е станал християнин, бил е толкова развълнуван, но дрогата го убила. Майка му била много докосната, че синът и се е спасил, малко преди да почине. И това е най-важното, хората да се спасяват чрез всичко това.

И ти може да си тук тази вечер.

.....

Откровение 21:8

„А колкото за страхливите, невярващите, мръсните, убийците, блудниците, чародейците, идолопоклонниците и всичките лъжци, тяхната участ ще бъде в езерото, което гори с огън и жупел. Това е втората смърт.“

Исая 64:6

"Цялата ни праведност е като омърсена дреха."

Йов 15:16

"Колко повече е нечист и непотребен човек, който пие злото като вода."

2 Солунци 1:9

"Всеки, който не се покори на Евангелието, ще понесе вечна погибел, лишен от присъствието на Господ."

Йоан 3:36

"Който вярва в Сина има вечен живот; а който не приема Сина, няма да види живот и Божия гняв остава върху него."

Откровение 20:15 казва:

"И ако някой не бе записан в книгата на Живота, той беше хвърлен в Огненото езеро."

Римляни 8:13

"Защото ако живеете плътски, ще умрете."